

# РЕШЕНИЕ

№ 33601

гр. София, 27.08.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в**  
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11539** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.30а от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.).

Производството е образувано въз основа на решение, постановено по адм.д. №7463/2025г. по описа на ВАС, с което е отменено решение по адм.д. №2285-2025г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане.

Производството по адм.д. №2285/2025г. по описа на АССГ е образувано по жалба, подадена от Ц. И. П., с адрес в [населено място] срещу Заповед №ЗД/Д-РА-ВГ-010/18.02.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-В., с която е прекратено настаняването в Център за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания в [населено място] на детето А. Ц. И. и детето е настанено временно в Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания в [населено място] геран, общ. Бяла С. за срок до произнасяне на съда с решение, на основание чл.28 от ЗЗДет. или до настъпване на промяна в обстоятелствата с оглед интересите на детето.

С жалбата се твърди, че заповедта е неправилна, незаконосъобразна и необоснована, постановена при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, изразяващи се в липса на достатъчно мотивираност, конкретна оценка на индивидуалните потребности и най-добрия интерес на детето, както и нарушение на принципа на съразмерност. Твърди се противоречие с приложимите европейски и международни стандарти за защита правата на детето и правото на семеен живот. Жалбоподателката посочва, че късното връчване на процесната заповед от страна на органа е нарушило принципа на правна сигурност и правото ѝ на ефективна защита. Иска се извършване на проверка на многократните премествания на детето между различни социални услуги и приемни семейства, преустановяване на институционалното му

преместване и предприемане на действия за връщането му в семейна среда. Иска се оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателката Ц. И. П., явява се лично и се представлява от адв. К., която поддържа жалбата по подробно изложени съображения. Представя Решение № 10808/4.11.2025 г. по адм. дело № 7947/2025 г. на ВАС, с което се отменя заповед на ДСП – С., като сочи, че същото обуславя компетентността на административния орган и има преюдициално значение. Твърди, че изложените обстоятелства от особения представител на детето са твърдения, а не доказани факти, като не са налице и писмени доказателства за висящо наказателно производство срещу доверителката ѝ. Поддържа становище, че към спиране на производството може да се пристъпи едва при внесен обвинителен акт и образувано съдебно производство, като сочи, че към момента такова не е налице. По същество моли атакуваната заповед да бъде отменена поради липса на компетентност на издателя ѝ, както и поради необсъдени от ДСП обстоятелства, настъпили след първоначалния сигнал и извеждането на детето от 09.02.2024 г. Изтъква, че многократните премествания на детето между кризисен център, приемно семейство и ЦНСТ в различни краища на страната, не са в негов интерес, както и, че социалните доклади не следва да се приемат безкритично, доколкото ДСП е страна в производствата. Моли детето да бъде върнато в семейна среда, включително чрез отмяна на заповедта. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък по чл.80 от ГПК за трите съдебни инстанции.

Жалбоподателката П. лично посочва, че действително е привлечена като обвиняема в наказателно производство, но не съществува съдебно наказателно дело срещу нея. Излага твърдения, че с изготвена съдебна експертиза по гражданско дело е доказано, че детето не е било насилвано. По същество заявява, че ДСП – В. няма компетентност да издава заповеди за настаняване и пренастаняване, като в процесната заповедта липсват основни реквизити при издаването ѝ. Соци, че от страна на компетентните органи не е извършен анализ по отношение на това, защо детето не е върнато в семейството, защо не са потърсени роднини в европейски страни и защо не са изчерпани по-леки мерки, при положение че детето е с увреждане 20%. Твърди, че съдебните експерти са установили, че детето не е жертва на домашно насилие, което е потвърдено и със съдебен акт, който институциите не признават, като поддържа, че след 19.05.2025 г. последните са били длъжни да ѝ предадат детето. Позова се на констативен протокол от 2025 г. на директорката на ЦНСТ, според който изводите за домашно насилие произтичат от досието на детето, а не от казаното от него. Заявява, че при посещение е била травмирана от вида на детето при държането му в ЦНСТ и че ДСП – Бяла С. имат финансов мотив за задържането му, като се позова на разминаващи се лекарски констатации относно здравословното му състояние. В заключение поддържа, че е доказала родителски капацитет и подходящи условия за отглеждане на детето.

Ответникът - директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В представена молба от 08.06.2026г. излагат становище по жалбата като неоснователна и недоказана.

Заинтересованата страна - А. Ц. П., чрез назначения му особен представител адв.М., оспорва жалбата. По същество сочи, че производството се свежда до оспорване законосъобразността на Заповед № ЗД/Д-РА-ВГ-010/18.02.2025г. на директора на ДСП – В. за преместване на детето от ЦНСТ за деца и младежи с увреждания в център за деца без увреждания, като счита жалбата за неоснователна. В представена писмени бележки излага подробни съображения по неоснователността на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Като доказателства в настоящото производство са представени: Писмо изх. № ПР/Д-РА-ВГ/40-004/15.05.2026г. от директора на Агенция за социално подпомагане; писмо от Ц. П. от 05.06.2026г. адресирано до АССГ, РС- [населено място]-дело № 459/2025г.; СГС-дело № 2752/2025г.; писмо от 08.06.2026г. от Дирекция „Социално подпомагане“– В.; 2 броя писма от жалбоподателката от 10.06.2026г., постъпили чрез ССЕВ адресирани до АССГ, РС [населено място] и СГС с приложени документи по опис, както и писмо от 10.06.2026г. от жалбоподателката постъпило чрез ССЕВ.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

А. Ц. И. е [дата на раждане] , осиновен на три години и шест месеца. Майка на малолетното дете е жалбоподателката Ц. И. П., ЕГН [ЕГН].

Със Заповед №ЗД/Д-С-М-002/09.02.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-М., [населено място], малолетното дете А. Ц. И. е настанен временно в Кризисен център към фондация К. до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

С последващи заповеди детето е било пренастанено в КЦ Светлина, професионално приемно семейство, Център за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания 2-гр.В..

След проведено наблюдение от страна на директора и екипа на социалната услуга, същите са информирали ОЗД – В., че по отношение на детето не се установяват поведенчески, емоционални и физиологични прояви. Наред с това е констатирано, че детето е проявило маниер на подражание и имитиране на определени неприемливи поведенчески прояви от страна на други потребители на услугата, които са с по-тежки увреждания.

С оглед на изложеното, със Заповед № ЗД/Д-РА-ВГ-010/18.02.2025 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В. е прекратено настаняването на детето А. Ц. И. в Център за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания в [населено място], като същото е настанено временно в Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания в [населено място] геран, общ. Бяла С., до произнасяне на съда с решение, респективно до настъпване на промяна в обстоятелствата, с оглед защита на интересите на детето.

Видно от представените по делото доклади на ДСП – В. и ДСП – М., след настаняването на детето майката отказва да съдейства на ОЗД при ДСП – М. за извършване на актуално социално проучване, като в представените по делото писмени защити същата сочи, че настоява комуникацията между нея и органите по закрила да се осъществява единствено в писмена форма, чрез ССЕВ.

## ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл.27а, ал.1 от ЗЗДет., от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е единствено законосъобразността на заповедта, с която детето е преместено от Център за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания в Център за настаняване на деца от семеен тип без увреждания, поради което не следва да бъдат обсъждани или решавани други проблеми между страните, след като излизат извън обхвата на настоящия спор. Предвид това, съдът дължи извършване на служебна проверка по реда на чл.168 от АПК относно законосъобразността на оспорената заповед, като провери наличието на всички предпоставки за нейната валидност и законосъобразност, включително

компетентността на издателя, спазването на установената форма и административнопроизводствените правила, съответствието с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен съгласно чл.30а във вр. с чл.27, ал.1 ЗЗДет. орган - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., при условията на заместване съгласно Заповед №1302-РД01-0041/15.01.2024г. В конкретния случай Дирекция „Социално подпомагане“ – В. е компетентният административен орган по настоящ адрес на детето в [населено място] да издаде оспорената заповед, доколкото същата е постановена в рамките на предоставените му от закона правомощия и при наличие на предвидените нормативни предпоставки за предприемане на мярката за закрила. Следователно не се установява липса на материална или териториална компетентност на органа, издател на оспорената заповед.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания, които осъществяват фактическия състав на разпоредбата на чл.30а във вр. с чл.27 от ЗЗДет.. Тъй като оспорената заповед съдържа всички изискуеми от закона реквизити, издадена е от компетентен административен орган и не се установяват пороци, които да водят до липса на волеизявление или до невъзможност да бъде установено неговото съдържание, следва да се приеме, че същата не е нищожна.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, даващи основание за отмяна. От страна на жалбоподателката е упражнено правото на обжалване на процесния акт, във връзка с което е образувано и настоящото съдебно производство. В хода на производството, последната реално е организираща и упражняваща правото си на защита, като е изложила своите възражения и твърдения и е ангажирала доказателства в тяхна подкрепа. Поради това неоснователни се явяват възраженията ѝ, че не е била в състояние да организира защитата си и да представи доказателства. Само по себе си твърдяното от П. нарушение при връчването на административния акт, доколкото не е довело до ограничаване или препятстване на възможността ѝ да упражни правото си на защита, не съставлява процесуално нарушение от естество да обуслови отмяната на оспорената заповед.

По съответствието на оспорената заповед с материалния закон съдът намира следното:

Съгласно чл.30, ал.2 от ЗЗДет. прекратяването на настаняването може да бъде извършено временно от дирекция „Социално подпомагане“ до произнасянето на съда, като в този случай дирекцията може да вземе решение относно бъдещото отглеждане и възпитание на детето или да предприеме друга временна мярка за закрила, ако по този начин се осигурява най-добрият интерес на детето.

В разглеждания случай административният орган е упражнил именно това свое правомощие, като е прекратил временното настаняване на А. Ц. И. в Център за настаняване от семеен тип за деца и младежи с увреждания и е предприел друга временна мярка за закрила – настаняването му в Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания в [населено място] геран.

От събраните по делото доказателства, в това число и от представената по делото информация от директора на ЦНСТДМУ 2, се установява, че първоначалното настаняване на детето е било предприето при данни за наличие на специални образователни потребности, работа с ресурсен учител и психолог, нарушения на правилата и дисциплината, както и за определени поведенчески и физиологични прояви – издаване на нецензурни думи и жестове, близане на масата и пода, поставяне на предмети в устата и др. Посочено е също, че на детето е издадено ЕР на ТЕЛК № 90194/25.01.2024г. с определени 20 % ВСУ и диагноза „Разстройство на експресивната реч“.

Последващото наблюдение на детето в средата на ЦНСТДМУ 2 не потвърждава наличието на

описаните в първоначалната информация поведенчески, емоционални и физиологични прояви в степен, която да налага продължаване на настаняването му в услуга, предназначена за деца и младежи с увреждания. Напротив, в информацията изрично е отразено, че децата и младежите от центъра са били доброжелателни към А. и той бързо се е адаптирал към новата среда, като не са се наблюдавали описаните по-горе поведенчески, емоционални и физиологични прояви.

От съществено значение при преценката за най-добрия интерес на детето е констатираното подражание и имитиране от страна на детето на определени неприемливи поведенчески прояви на останалите настанени деца в центъра, обусловени от по-тежките им увреждания. Именно това обстоятелство е оценено от екипа на социалната услуга като неблагоприятно за детето, доколкото продължаването на съвместното му пребиваване с деца и младежи с тежки увреждания би могло да му се отрази негативно.

В тази насока особено значение има изразеното от екипа становище, че средата, в която А. е настанен, не отговаря на неговото състояние и възможности и, че е необходимо да бъде намерена по-благоприятна и стимулираща среда за неговото отглеждане и развитие.

Тези данни кореспондират с останалите доказателства по делото и обосновават извода, че продължаването на настаняването на детето в ЦНСТДМУ 2 не би отговаряло на неговия най-добър интерес. При избора на мярка за закрила следва да бъде съобразена не само необходимостта от осигуряване на безопасност и грижа за детето, но и неговите индивидуални потребности, възможности и необходимостта от среда, която създава условия за нормалното му физическо, психическо и социално развитие.

В случая не се установява детето да се нуждае от специализирана среда, предназначена за деца с тежки увреждания. Обратно, данните от непосредственото му наблюдение в услугата сочат, че А. се е адаптирал към средата, поддържа добро взаимодействие с децата и персонала, а описаните първоначално поведенчески прояви не се наблюдават. За сметка на това именно престоят му в среда с деца с по-тежки увреждания създава предпоставки за възприемане и възпроизвеждане на неподходящи поведенчески модели. При тези данни съдът приема, че преценката на административния орган за необходимост от промяна на предприетата спрямо детето мярка е обоснована от доказателствата и съответства на изискването за действие в неговия най-добър интерес.

Неоснователно би било да се приеме, че самото наличие на ЕР на ТЕЛК с определени 20 % ВСУ и диагноза „Разстройство на експресивната реч“ налага настаняването на детето именно в социална услуга за деца и младежи с увреждания. Тези обстоятелства следва да бъдат съобразени при определяне на потребностите му, но не предопределят сами по себе си вида на социалната услуга. Определящо е дали конкретната среда съответства на действителното състояние и индивидуалните потребности на детето. В случая събраните доказателства сочат именно на несъответствие между средата в ЦНСТДМУ 2 и потребностите на А..

Не е спорно, че детето е било настанено извън семейството по спешност съгласно чл.33 от ППЗЗДет. с оглед гарантиране на неговата безопасност. Още при приемането му в ЦНСТДМУ 2 е установено, че по отношение на майката Ц. П. е издадена заповед за защита № 12557 от 22.03.2024 г. на СРС, съгласно която същата няма право да доближава детето на разстояние по-малко от 100 метра. В представената информация е посочено и че не са установени близки или роднини, които желаят и имат възможност да поемат грижите за детето, поради което на този етап като възможност за отглеждането му е било определено ползването на ЦНСТДМУ 2. Не следва да се обсъжда въпросът относно наличието или липсата на

извършено насилие от страна на майката, нито въпросът за реализиране на наказателната ѝ отговорност, доколкото същите не са предмет на настоящото производство. За настоящия спор релевантно е единствено дали установените по делото обстоятелства обосновават извод за липса на родителски капацитет и невъзможност на майката да осигури безопасна и подходяща среда за отглеждане на детето към момента на издаване на процесната заповед.

Следователно, от една страна, са налице данни за необходимост от продължаване на закрилата на детето извън семейната му среда, а от друга – доказателствата сочат на необходимост от промяна на конкретната социална услуга, в която то е настанено.

В тази връзка от значение е и обстоятелството, че към момента на издаване на оспорената заповед не е налице актуална положителна оценка относно възможността за реинтегриране на детето в семейството. Липсата на актуален социален доклад в тази насока не може сама по себе си да обуслови незаконосъобразност на оспорения акт, доколкото преценката на съда следва да се извърши въз основа на всички събрани по делото доказателства относно реално съществуващите към релевантния момент условия за връщане на детето в семейна среда.

Неотносимо към настоящия спор е позоваването на жалбоподателката на обстоятелствата, свързани с твърдяното насилие спрямо детето, извършените по този повод експертизи, издадените съдебни актове и наличието или липсата на наказателна отговорност на майката. Същите не са предмет на настоящото производство и не могат да бъдат преценявани извън рамките на съответните производства, в които са установими релевантните за тях факти. От значение е единствено доколко към момента на издаване на оспорената заповед са били налице доказани обстоятелства, сочещи на възможност майката да осигури на детето безопасна и подходяща семейна среда. В този смисъл нито наличието на данни за водено наказателно производство, нито твърденията за извършено или неосъществено насилие сами по себе си установяват родителския капацитет на майката. Същото се отнася и до посочените от жалбоподателката констатации относно здравословното състояние на детето и условията в ЦНСТ, доколкото тези обстоятелства не са пряко относими към въпроса дали към релевантния момент са били отпаднали основанията за извеждането на детето от семейната среда и дали майката е можела да му осигури необходимите безопасност, грижи и условия за развитие.

Ирелевантно за законосъобразността на оспорената заповед е обстоятелството, че срокът на заповедта за защита, с която Ц. П. е била задължена да се въздържа от извършване на насилие спрямо А. и да не се доближава на по-малко от 100 метра от него, е изтекъл на 02.04.2025г. Изтичането на срока на тази конкретна защитна мярка не обуславя само по себе си отпадане на основанията за предприетата мярка за закрила.

Не се установява също така възможност към релевантния момент да бъде предприета друга мярка по чл.25, ал.1 от ЗЗДет., която в достатъчна степен да гарантира безопасността и нормалното развитие на детето.

Следователно към момента на издаване на оспорената заповед не се установява отпадане на необходимостта от отглеждане на детето извън семейството, но същевременно е установена необходимост от промяна на средата, в която то е било настанено.

При така установеното съдът намира, че настаняването на детето в Център за настаняване от семеен тип за деца без увреждания в [населено място] геран представлява подходяща временна мярка за закрила, съобразена с индивидуалните му потребности и с необходимостта от осигуряване на благоприятна и стимулираща среда за неговото развитие.

В този смисъл оспорената заповед не само не противоречи на принципа за защита на най-добрия интерес на детето, но именно неговото приложение налага промяната на предприетата мярка. Запазването на детето в среда, която не съответства на индивидуалните му потребности и в която е установено възприемане на неподходящи поведенчески модели от други потребители, би било в противоречие с целта на закрилата.

Следва да се съобрази и временният характер на предприетата мярка. С нея не се предрешава окончателно въпросът относно бъдещото отглеждане и възпитание на детето, нито се изключва възможността при промяна на релевантните обстоятелства да бъде предприета друга мярка за закрила. Именно в производството по чл.28 от ЗЗДет. компетентният районен съд следва да извърши преценка относно необходимостта от налагане на постоянна мярка за закрила, както и относно мястото, в което детето следва да бъде отглеждано и възпитавано занапред.

С оглед на изложеното съдът приема, че при постановяване на оспорената заповед административният орган е извършил необходимата преценка на релевантните факти, съобразил е индивидуалното състояние и потребности на детето и е предприел мярка, която към момента на постановяването ѝ е отговаряла на неговия най-добър интерес.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Не се установяват основания за отмяната му по чл.146 от АПК, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Ц. И. П., ЕГН-[ЕГН], против Заповед №ЗД/Д-РА-ВГ-010/18.02.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-В..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: